

БЕОГРАДСКЕ ОПШТИНСКЕ НОВИНЕ

СЛУЖБЕНИ ЛИСТ ОПШТИНЕ БЕОГРАДСКЕ

Год. XX.

НЕДЕЉА 25. АВГУСТА 1902.

Број 34.

ИЗЛАЗЕ НЕДЕЉНО ЈЕДАН-ПУТ

ЦЕНА:

За Србију на годину	6 динара
на половина	3
За стране земље на годину	9

ПРЕПЛАТУ ВАЉА СЛАТИ УПУТНИЦОМ АДМИНИСТРАЦИЈИ ЛИСТА
А СВЕ КОРЕСПОНДЕНЦИЈЕ УРЕДНИШТВУ

РУКОПИСИ НЕ ВРАЋАЈУ СЕ

НЕПЛАЋЕНА ПИСМА НЕ ПРИМАЈУ СЕ

РАД ОДБОРА ОПШТИНСКОГ

РЕДОВНИ САСТАНАК

13 августа 1902 год.

Председавао председник београдске општине г. Милов. Р. Маринковић. Од одборника били г. г. Св. Јанковић, Милов. Миланковић, Никола И. Димитријевић, Богоје Јовановић, М. О. Петровић, Коста Теодосијевић, Јов. Смедеревац, Ђорђе Н. Петровић, Урош Благојевић, В. С. Живковић, Р. Драговић, М. Леко, Др. М. Радовановић, Михајло Ђорђевић, Ђанин Стојковић, Милан Димитријевић, Коста Др. Ризнић, Тома Циндар-Јанковић, М. Штрбина и Милан Капетановић. Деловој, Мих. М. Марјановић.

I

Пошто је констатовано да је у дањашњу седницу дошао довољан број одборника, председник је отворио седницу и позвао новоизабрате а још незаклете одборнике г. г. Косту Др. Ризнића, Др. Марка Лека, Др. Милана Радовановића и Богоја Јовановића, да положе заклетву на одборничку дужност и исту приме у смислу чл. 106 зак. о општинама.

Пошто је свештеник београдски г. Миливоје М. Петровић примио заклетву од напред именованих одборника, — одбор је примио к знању ово положање заклетве.

II

Прочитан је записник одлука седнице држане 9 августа тек. године и примљен без измена.

III

По прочитавању акта одељака управе града Београда АБр. 7331 и 7358, којима се траже уверења о владању и имовном стању извесних лица, — одбор је изјавио:

Да је доброг владања и сиротног имовног стања Лазар Лазаревић, бив. помоћник трошаринске станице и да му је непознат Стеван Јовичевић, бив. чувар осуђеника.

IV

Председник износи одбору на мишљење молбу Милана Н. Дулића, овд. рабације, којим тражи уверење о породичном односу.

По прочитавању те молбе Ст.Бр. 2647, — одбор је изјавио мишљење:

Да се молиоцу може дати тражено уверење о породичком односу.

V

Одборник г. Раденко Драговић, наводи да ће се скоро приступити састављању општинског буџета за 1903 годину. Општинском одбору није познато како стоје општински приходи од трошарине и остали за ову годину. Да ли исти подбације или пребације. Нов управник трошарине узбунио је целу варош својим предлогима, да се трошарина наплаћује и на оно на шта

јој нема места. Међу тим не види се, да су трошарински приходи увећани за ову годину.

Општински одбор не зна које су те личности, које прикупљају општинске приходе. Жао му је што мора да каже, да му изгледа, да готово све општинске приходе прикупљају чиновници регрутовани из бив. трговаца, који су неразумним управљањем употребили оно што су имали. Има их на тим местима у општинској служби који су и данас под стечајем.

На пр. надзорник општинске мјесне. Како ће тај човек, који је шеф 15—16 људи, да прикупља општинске приходе кад није умре сачувати ни оно што је сам имао.

Познато је, шта је тај човек као трговац радио, познато је, шта је тај човек као трговац подметао у место робе. Зар се таквим људима сме шта поверити.

Предлаже да се прикупљање општ. прихода изда под закуп, јер се овако непрестано предлаже да се наплаћује нешто што није умесно, док се како треба не наплаћује оно, на шта се има права.

Председник на предњу изјаву одборника г. Драговића изјављује, да он разуме г. Драговића тако, да исти хоће да каже, да је прикупљање општ. прихода у несигурним рукама. Захваљује г. Драговићу што се као општ. одборник интересује за то ко прикупља општ. приходе и да ли се исти како треба прикупљају. Ради умирења одборника г. Драговића и осталих изјављује, да је општ. суд не само онде, где се је сумња појавила него и онде где није било сумње извиђао како се општ. приходи прикупљају. Сем тога слати су и месни рачуноспитачи да врше контролу над прикупљањем општинских прихода, па хвала Богу, није нађено никаквих злоупотреба. Што се тиче квалификације ових општинских органа они су од данашње општ. управе или затечени у општ. служби или од исте у службу примљени по препоруци кога општ. часника. Што се тиче личности о којој је реч да је под стечајем, то му није познато, већ му је познато да је фирма под којом је иста личност са другим личностима водила радњу била под стечајем.

Одборник г. Ђорђе Петровић поводом предње изјаве одборника г. Драговића изјављује, да у општинској служби има чиновника, који су као државни чиновници осуђивани и из службе истерани.

Председник тражи, да одборник г. Петровић именује те чиновнике.

Одборник г. Ђорђе Петровић наводи да је то један од извршитеља.

Председник тражи, да одборник г. Петровић именује тога извршитеља.

Одборник г. Ђорђе Петровић, изјављује да не може да се сети имена тога извршитеља, већ наводи за пример Михаила Петровића. Сем тога изјављује, да имаде људи који се воде као

општ. службеници на платном списку код управе трошаринске о овамо никде не ради. Тај је човек Стева Милорадовић, који је раније био са службом у редакцији „Малих Новина“. Тај се човек води по списку као службеник трошарински, а овамо по цео дан седи у кафани.

Председник изјављује, да ће извидети и једно и друго и известити одбор о добивеном резултату.

По саслушању тога, — одбор је примивши к знању ове изјаве одборника г. г. Драговића и Петровића решио:

Да се пређе на дневни ред.

VI

Одборник г. Светозар Јанковић пита председништво има ли у општини нарочитог одељка, који контролише наплату општ. прихода.

Председник одговара, да при општини постоји за то месна контрола поред тога што се прикупљање општ. прихода контролише и на друге начине од општинских часника.

По саслушању тога, — одбор је примио к знању ове изјаве: одборника г. Јанковића и председника општине.

VII

По прочитавању оставке г. Ђоке Тошића, новоизабратог одборничког заменика на дужност истог АБр. 7162, — одбор је решио:

Да се ова оставка уважи, и да се на место г. Тошића избере друго лице за одборничког заменика на првом општ. збору за избор општ. часника.

VIII

На предлог општинског суда АБр. 6568, — одбор је решио:

Одобрава се општинском суду да може у овој години на терет вишке гробљанске прихода по добивеном за то надлежном одобрењу утрошити суму од две хиљаде сто шесет и осам динара и тридесет паре дин. за оправку зграде на новом гробљу.

IX

На предлог суда АБр. 6757, — одбор је решио:

Одобрава се општинском суду да може у овој години на терет општинске готовине по добивеном за то надлежном одобрењу утрошити поред суме буџетом предвиђене у 6000 динара још и суму од две хиљаде и пет стотина динара за оправке и доправке школских зграда.

X

Председник извештава одбор, да је општинским буџетом за ову годину предвиђена suma од 15000 динара на храну свију општ. коња.

Да је до краја јуна ове године од овог кредита утрошено 13301,27 динара и да је пре текло било до тога дана још 1698,73 динара, која је сума такође до сада утрошена. За 1900 годину био је одобрен кредит на исту цељ у 17000 динара а утрошено је 16933,90 динара а за 1901 годину одобрен је био кредит на исту цељ у 25754,08 а утрошено је 25700,79 динара. У 1901 години утрошена је већа сума зато што је повећан број коња у истој. Излаже начин на који је ранијих година вршена набава хране за општ. стоку. Наводи да је општ. суд нашао, да је тај начин непрактичан, и да би сву храну вршило набавити у времену кад је на питању довољно има. Сем тога суд је израдио упутство за храњење и негу општ. коња као и за поступање при томе. Тим упутством прописана је порција за општ. коње како у сену и слами тако и зоби. Кад се та има и кад се број општ. коња зна, онда ће се у будућем знати тачно, колико ће се на годину трошити на храну општ. коња.

Како је сада време за набаву сена, зоби и сламе за храну и негу општ. коња, то предлаже одбору да изволе одобрити потребан кредит за набаву хране за општ. коње за време до 1. јула 1903 године а да се у општ. буџет за 1903 годину стави потребан кредит за набаву хране за општ. коње за време од 1. јула 1903 год. па до 1. јула 1904 године. Сем тога да одобри, да се сва храна за општ. коње за време до 1. јула 1903 године набави и смести у општ. сењак и амбаре, јер ће набављање исте на други начин стати скupo.

Одборник г. Јован Смедеревац наводи, да се из извештаја господина председника види, да се од 1901 године, набава хране за општ. коње вршила непрактично. Даље се види, да за храњење општ. коња није постојало никакво Упутство, нити је била одређена порција хране за коња. Предлаже: да се за набаву хране за општ. коње распиши лицитација и да се услови, да лиферант храну испоручује месечно или полумесечно, јер ако се храна буде одједном испоручила, она би се морала претурати, а сигурно је да општина нема за то довољно амбара, те би се у противном зоб упалила и пропала.

Председник изјављује да је овако стање затекао и кад се је увидела погрешна пракса настало се је да се иста замени бољом, због чега је и прописано поменуту упутство.

Овде је сад питање: које ли се храна набавити на начин како он предлаже или на начин како г. Смедеревац предлаже. Што се тиче локала за смештај хране општина има за сада свој сењак, који је осигуран, а и амбаре, који ако не буду довољни могу се дроградити зашто је пак израђен и план.

Сем тога храна се може сместити и у Ташмајдан, који за то може корисно послужити.

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић има нарочите погледе на садање уређење општине. Општински ће послови рамати све дотле, док се у општини буде као до сада радило. Он не зна зашто ће општини толика вучка, кад се послови који се истом врше могу издати под закуп па да закупац лупа отоме главу. Сем тога тако би исто требало издати под закуп и прикупљање општ. прихода а не да исти прикупљају поједини општ. службеници пола у корист општине а пола у свој цен.

Председник тражи да одборник г. Цинцар-Јанковић именује те општ. службенике који тако наплаћују општ. приходе.

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић, именује Милана Симића бив. управника општ. трошарине. Даље наводи да се општинска кола употребљавају од појединих општ. органа и онде где нема томе места.

Председник тражи, да одборник г. Цинцар-Јанковић именује тог општ. органа, који је кола употребљавао неумесно.

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић наводи како је кмет г. Коста Арсенијевић правио излет на Авалу са неким лицем које није општ. службеник.

Председник изјављује да је г. Арсенијевић том приликом сигурно вршио општ. посао напр. присуствовао премеру каквог земљишта у атару општинском.

Одборник г. Ђорђе Петровић у потврду навода одборника г. Цинцар-Јанковића наводи, како је видео једног дана кмета г. Арсенијевића да се враћа на општ. колима из Топчидера, где је лумповао са Ђорђем Вељановићем, овд. лебарем.

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић није за набаву хране за општ. коње за време до 1. јула 1903 године, већ за то да се одобри потребан накнадни кредит за храну општ. коња до конца ове године, а да се о исхрани општ. коња за идућу годину или издавању под закуп послова који се општ. вучом врше решава у којој од идућих седница.

Одборник г. Урош Благојевић поводом тога што одборник г. Цинцар-Јанковић тражи да се послови који се врше општ. вучом издаду под закуп изјављује, да од тих послова има и таквих који се не могу издавати под закуп, као што су послови пожарне чете.

Одборник г. Милан Капетановић налази да се је ова дебата неоправдано развила на штету осталих послова, који се у одбору имају данас расправљати.

И у говору одборника г. Драговића и у говору одборника г. Цинцар-Јанковића има корисних идеја по општину, али начин на који их они одбору износе није уместан.

Одборници г. г. Драговић и Цинцар-Јанковић, требали су о ономе шта су овим својим говорима изнели, да учине формалне предлоге, па да се исти ставе на дневни ред, овако како су остала ствари за данашњу седницу стављене на дневни ред, те да одборници о њима могу размислити. Овако на пречац изнети какву мисао необраћену значи изазвати излишну дебату. Тражи да се пређе на решење предмета, који су на дневном реду.

Одборник г. Ђорђа С. Живковић не одобрава третирање предмета пред одбором на овај начин. Да је дознао за какав од наведених случајева он би га доставио председнику, а уверен је да би председник исти одмах извидео и учинио шта је потребно. Неће овде да говори о финансирању општине, јер ће о томе бити речи, кад се буде састављао општ. буџет за идућу годину. Које да говори о предмету који је на дневном реду. Захваљује председнику што је увидео да је досадања пракса, по којој се је набављала храна за општ. коње неумесна и што је премузое кораке, да се изнађе бољи начин за подмирење неке потребе.

Из података о храни општ. коња, може се се лако срачунати: колико је које хране потребно за општ. коње до конца ове године, а колико до првог јула 1903. г. Зна се одприлике шта стаје која врста хране од 100 килограма, те се време томе може и срачунати кредит за набаву исте.

Одборник г. Тома Цинцар-Јанковић објашњава одборнику г. Капетановићу да његова тражења у ранијим његовим говорима стоје у вези са решењем питања о коме се решава.

Одборник г. Ђорђе Петровић пита ко купује и прима храну за општ. коње.

Председник одговара да је сено и сламу куповала и примала комисија, састављена од једног кмета, једног одборника, марвеног лекара и економа.

Да је исто тако и зоб набављана, изузев хитних случајева кад је набављана на требовање од магазација по цени коју је иста комисија утврђивала.

Даље налази да се целом овом дебатом ишло на то, да се изнађе што бољи начин за решење овога питања без штете за општ. интересе. Пристaje да одбор за сада одобри накнадни кредит за ову годину за исхрану општ. коња до конца ове године у суми од 13300 динара, а да се питање о томе: да ли да се сада набави и храна за општ. коње за прву половину идуће године или да се посао који се општ. коњима врши изда под закуп како жели одборник г. Цинцар-Јанковић изнесе на дневни ред за коју од идућих седница.

Одборник г. Раденко Драговић је за то да се храна за општ. коње набавља куповином на брзи.

По саслушању свега тога, — одбор је решио: Одобрава се општинском суду, да може у овој години на терет општинске готовине по добивеном за то надлежном одobreњу утрошити поред буџетом одобрене суме за ову годину још тринаест хиљада три стотине динара за набаву хране за општ. коње у овој години.

Да се питање о томе: да ли да се храна за општ. коње за прву половину идуће године набави сада или да се држање општ. волова од идуће године укине а послови који су се истима свршавали издаду под закуп, као што предлаже одборник г. Тома Цинцар-Јанковић, стави на дневни ред за коју од првих идућих седница.

ПОД НАЈВИШОМ ЗАШТИТОМ
ЊИХОВИ ВЕЛИЧАНСТАВА

КРАЈА АЛЕКСАНДРА I. И КРАЉИЦЕ ДРАГИЋЕ

ПРАВИЛА ДРУШТВА ЗА ЧУВАЊЕ НАРОДНОГ ЗДРАВЉА

(СВРШЕТАК)

Чл. 15.

У окружном месту санитетског округа, постоји окружни одбор друштва.

Чланови су окружног одбора: окружни физикус, управитељ основних школа, окружни протојереј, председница подружине женског друштва и најмање 4 члана, које окружна скупштина изабере. Сви чланови морају становати у месту окружног одбора.

Окружни одбор бира: председника, потпредседника, пословођу и благајника. Одбор је представник друштвени у своме округу.

Окружном је одбору задатак:

а. Да даје упутства свима месним одборима у окружу и да их потпомаже у њиховом раду;

б. Да извршује упутства, која му даје главни одбор;

в. Да подноси окружној скупштини извештај о своме раду и руководи ћејајном, а препис оба извештаја шаље главном одбору;

г. Да бира примерне домаћице и даје им повеље;

д. Да у хитним и тешким приликама предузима одмах шта треба, те да се отклоне опасности по народно здравље у окружу; о овоме извештава одмах главни одбор;

ђ. Окружни се одбор састаје најмање једанпут месечно. За пуноважне од-

луке потребно је да буду на састанку најмање 5 чланова.

Чл. 16.

Окружне скупштине сastoјe сe од чланова окружног одбора и поједињог изасланика из сваког месног одбора санитетског округа и од лекара из округа.

Окружне скупштине држе сe у другој половини Јануара сваке године. Позив за скупштину објављује сe 15 дана раније.

На окружној скупштини председава председник окружног одбора, а записник води пословоћа.

На окружним скупштинама ради сe ови послови:

1. Прима сe и оцењује извештај окружног одбора о раду у минулој години и његови предлози за даљи рад.

2. Окружни одбор подноси извештај о благајни и извештај прегледача рачуна за прошлу годину.

3. Утврђује програм рада за окружни одбор за годину која настаје и подноси га за тим на одређење главном одбору.

4. Бира чланове за окружни одбор.

5. Бира три прегледача рачуна за годину која настаје.

6. Претреса сва питања, која у облику предлога поднесу поједини месни одбори или поједини чланови скупштине, одлучује о њима или их упућује окружном или главном одбору на оцену и проучавање.

Чл. 17.

Главни одбор сastoјi сe из ових лица:

1. Начелника санитета Министарства унутарњих дела;

2. Шефа санитета Активне Команде;

3. Професора Хигијене на Великој Школи;

4. Председника српског лекарског друштва;

5. Председника друштва српског првеног крста;

6. Председника инжињерског друштва;

7. Председнице женског друштва; и

8. Још 12 одборника, које бира друштвена скупштина на две године тако, да сваке године одступа половина (6) бираних чланова. Прве године бива одступање коцком, а после по реду избора. Ако би кој од чланова одбора, на буди који начин, престао бити члан преко године, одбор сe сам попуњава до прве редовне скупштине, која о томе одлучује.

Чл. 18.

Главни одбор бира председника, два потпредседника, четири пословоћа, два благајника, једнога чувара ствари и материјала. Ове су службе бесплатне. Уреднику друштвенога листа, књиговођи (које бира главни одбор) и раденицима на листу и на популарним списима одређује главни одбор награде.

Чл. 19.

Главном је одбору задатак:

1. Да руководи целокупан рад друштвени и даје упутства окружним одборима а преко ових месним дружинама.

2. Преставља друштво наспрам власти и сваког другог;

3. Издаје друштвени лист и све списе, који сe тичу ширења мисли о чувању и неговању народнога здравља;

4. Ступа у везу са сличним друштвима на страни;

5. Ступа у везу са индустриским предузећима и радњама, које могу бити корисне по друштвеној циљеве;

6. Шаље парочите изасланике у унутрашњост или на страну, кад то потреба захтева и одређује им за то накнаду;

7. Приређује хигијенске изложбе;

8. Прикупља материјална средства, која су потребна за остварење друштвених циљева; тим средствима рукује и подноси рачуне годишњој скупштини на преглед и одређење;

9. Подноси годишњи извештај друштвеној скупштини о целокупном раду друштвеним;

10. Људе заслужне за друштвеној циљеве предлаже скупштини као почасне чланове друштвени;

11. Прописује правила за свој рад, као и за рад свих окружних и месних одбора.

Одлуке су главног одбора пуноважне кад су на скупу 9 чланова.

Одбор сe по потреби може поделити на одсеке, и на њих пренети поједиње своје дужности и права.

Чл. 20.

Редовна годишња скупштина држи сe сваке године о Ускру у Београду или месту које одреди главни одбор. Позив за скупштину објављује сe 15 дана пре састанка њеног.

Редовна годишња скупштина сastoјi сe: од чланова главног одбора, по три члана изасланика свих окружних одбора, свих окружних физикуса, физикуса града Београда и свих народних и друштвених до бротвора.

Месне дружине могу послати такође по једног изасланика на друштвену скупштину.

На редовној скупштини свршавају сe ови послови:

1. Главни одбор подноси извештај о раду своме и друштвени у минулој години;

2. Главни одбор подноси извештај о благајни и извештај прегледача рачуна;

3. Главни одбор подноси извештај о друштвеном листу;

4. Претресају сe предлози о напретку друштва и одлучује о њима;

5. Одлучује сe о изменама и допунама правила, ако за то има преко главног одбора поднесених предлога;

6. Бирају сe три лица, која ћe пре гледати друштвени рачуне; њихов избор вреди за годину у напред;

7. Утврђује сe целокупан програм рада за годину, која настаје;

8. Бирају сe чланови главног одбора;

9. Бирају сe по предлогу главног одбора почасни чланови; и

10. Одлучује сe о одликовању чланова по предлогу главног одбора.

Скупштина ради сa онолико чланова, колико их дођe, а одлучује сe апсолутном већином присутних чланова.

Чл. 21.

Ванредну скупштину друштвену сазива главни одбор према потреби, а нарочито у хитним пословима и тешким земаљским приликама за народно здравље.

VII. Одликовање

Чл. 22.

Заслужни чланови, чланице и привремене домаћице одликују сe:

1.) Поклоном корисних и угледних објеката;

2.) Дипломом; и

3.) Друштвеном медаљом.

Сва одликовања дају сe по предлогу главног одбора, одлуком годишње скупштине.

VIII. Опште одредбе.

Чл. 23.

Ради подмиривања потребе и вршења друштвеног задатка шаљу сви месни одбори окружном одбору 10%, а главном 20% од прихода, које по тачци а. и б. члана 7-ог примају од чланова. Уз овај чланова утемељача, друштвених и народних добротвора по тачци в., г. и д. члана 7-ог шаљу сe сви главном одбору, сем улога и прилога изрично намењених месним друштвеним и окружним одборима.

Приход благајне главног одбора троши сe, поред побројаних издатака, првенствено на здравствене потребе сеоског становништва, а новац благајне окружних одбора на здравствене потребе дотичног округа.

Чл. 24.

Ако сe лица, која по положају своме улазе као чланови месних, окружних и главног одбора не би могли те дужности примити, одбори су овлашћени да на њихова места могу изабрати друга лица.

Чл. 25.

Друштво за чување народног здравља има печат, на коме је уписано унаоколо: „Друштво за чување народног здравља“. Таким печатима служићe сe и сви одбори друштвени.

IX. Прелазно наређење.

Чл. 26.

Главни одбор изабран на конференцији за оснивање друштва за чување народног здравља, вршићe до прве редовне скупштине све послове према правилама друштвеним.

Друштво почиње од дана када надлежна власт ова правила потврди.

11. јула 1902. год.

Београд.

почасни председник
Архијепископ београдски и Митрополит Србије
ИНОКЕНТИЈЕ

благајник
Никола Спасић

председник
Д-р Мих. Марковић

пословотврдник :
Д-р Мих. Величковић
Д-р Рад. Вукадиновић
Љуб. Јовановић
Бока Јевковић

подпредседници :
Д-р М. Милићевић
Д-р Ник. Ј. Петровић

чланови главног одбора :

Драгутин Франасовић, Катарина Поповићка, Живан Живановић, Д-р Милан Јовановић-Батут, Д-р Јован Ђанић, Милован Маринковић, Коста Главинић, Д-р Вој. Суботић, старији, Прота Никола Божић, Никола Трифуновић, Ђура Вајферт, Љуб. Јовановић, Ђура Јовановић, Д-р Коста Николић, Стев. Ђурчић, Ђ-р Влад. Поповић, Д-р Ник. Вучетић и Д-р Слоб. Рибникар.

Правила „Друштва за чување народног здравља“, — Управа Београда на основу чл. 4. и 5. закона о удружењима и јавним зборовима, примила је к знању и одобравајући иста овим их, без наплате таксе, тврди.

№ 20.121

14. Јула 1902. год.

Београд.

(М. П.)

Управник Београда,
Б. Маршићанин.

ЛИСТАК

„ТАЈМСОВЕ“ УСПОМЕНЕ

НА
ДРУГУ ПОЛОВИНУ ДЕВЕНАДСТОГА ВЕКА

ШЕСТИ ЈУЛИ

1866

САДОВА

Догађаји од последњих неколико дана тако су крупни и тако чудесни, да им је домаћај готово немогуће оценити. Снага једне велике царевине, сила једне од првих војничких држава Јевропе, сломљена је у неколико крвавих битака; и Аустрија лежи побеђена пред ногама победоца, пре него се у царску јој двору и горду јој Бечу хтело и да верује: да је рат озбиља и отпочео. Ми још не знајмо праву причу крвавога Кенигреца. И број палих и рањених и заробљених, и збир топова отетих, и пушака бачених, и батаљона разбијених — да се више никада не скупе, ни под барјак Аустрије стану — све нам је то још непознато. Али и из онога што до сада знајмо, слободно можемо закључити: да овакав пораз није снашао ни једну јевропску силу од времена Ватерлоа на овамо. И битка на Солферину је била велика битка и велика несрећа. Али овога чуда од пораза, од бегства и расстројства, није било. Аустријанци су тада били само тучени до уступања испред непријатеља, и они су му оставили десну обалу Минчија. Иход овога судара био је тај: да су Аустријанци дошли до уверења, да не могу више повратити себи талијанску Ломбардију; те, кад им је цар Француза понудио мир, они су га и примили дижући руке од онога што су изгубили. Да је случајно Француска ишла на продужење рата, и тражила што више, Аустријанци су били решени да се бију и бране до kraja у талијанској Четвороуглу. Са свим други, и далеко нејеснији по њих је исход битке на Кенигрецу. Ту је ћесар аустријски ставио на коцку своје првенство у немачкоме „Бунду“, и, као нико, игру изгубио. Понављамо, Јевропа не памти оваке депеше са бојнога поља од времена Наполеона Првог. Читаоци наполеонских похода по Јевропи можда су већ заборавили оне чудесне приче, где се победоноси предају читаве дивизије побеђенога, и где за дан падају у ратно ропство по десетине хиљада сломљена ратника. Али, ево где се та историја на наше очи понавља; јер се број до сада заробљених Аустријанаца рачуна на десетине хиљада, а за борбу опесспособљених на десетине и пеш хиљада. За количину топова и друга ратна пљена, вели се да је просто огромна.

Ми не знајмо коликом је снагом располагао аустријски фелдмаршал Бенедек у Чешкој; али, ма колико велика да је била, она, после овако страшнога судара, може се сматрати као да више и не постоји. Ово је признао и сам цар аустријски. И први дан по поразу, у Бечу је владала неописана паника — случај доста природан, кад се узме, са колико је вере и сигурности у успех ушао у овај рат и двор аустријски и његова престоница. Слично поуздање као да је освојило било и оне мање државе Јужне Немачке, које данас оплакују своју политичку пропаст. Како му драго, цар се аустријски брзо решио. Решио се да тражи мир. И он ће га и добити по цену — коју још од победоноса имамо да чујемо.....

* Река у северној Италији

1869 СЕДАМАЊЕСТИ НОВЕМВАР ОТВАРАЊЕ СУЕЦКОГА КАНАЛА

Данас се отвара Суецки Канал. Прелузеће на коме су радили и Фараони и Птоломеји и толики међувремени владари и династије старога века, на коме су извесне покушаје чинили и други трудбеници далеке прошлости, то је предузеће своје у наше дане сретно довршено! Цела је истина, да се све до скора у овај успех на многе стране сумњало, да се, нарочито, и много мастила потрошило да се докаже: како тај канал, ако се једном и прокопа, неће бити тековина трајна, ни инвестиција сигурна. Све то данас пада пред свршеним чином, пред постигнутим подвигом; и, док ови редови доспју до наших париских комшија, царско-француски брод „Орао“ („L'Aigle“) превешће свечано преко прокопанога канала француску царицу Јевгенију. После свечаности канал ће се опет затворити, до дана предаје му редовноме трговачкоме саобраћају.

Ми знајмо, да за нас, Енглезе, хоће свет да каже: како смо некакви законани поклоници успеха, — како нисмо ни кадри да ценимо ствар и по каквоме другоме мериду, сем мерила пијачне вредности и звучећег новца — једном речју — како смо људи који само знајмо и хоћемо да знајмо за идеале бездушна интереса. Али, опет за то, ми ево хитамо да поздравимо циновско дело прокопа Суецкога Канала, и хитамо са тим тријугом правде заслужним му творцима пре него се и показало: да ли је то и успех финансијске као што је успех техничке природе.. Нити ћемо ми дозволити да се каже, да вредност овога канала лежи само у материјалној употреби његовој. Дело Леселсове је велико, па припада слава његова једној Француској, или корист од њега једној Енглеској. Ако ико, Мисир ту треба да види прве хасне од његове среће и напретка. Ми, овде, нећемо ни да се упуштамо у какве трговачке комбинације. Нећемо чак ни да коментаришемо практичну страну великога предузећа. Баш на против, претпоставићемо за један тренутак, да се цео овај огромни труд и трошак покаже као узалудан, да сиљи песак каналске обале и опет притисне вештачко корито, и поврати над водом своју стару власт, опет је прокоп Суецкога Канала и чин и подвиг пред којим се морастати са истинским дивљењем; опет је он нешто пред чијим се и самим смеоним усталаштвом мора свака права душа најдубље поклонити. Успех, дакле, или неуспех у материјалном погледу, прокоп Суецкога Канала јесте и остаје и чудо и дикт деветнаестога века!!

О Б Ј А В А

Суд општине београдске издаваће под закуп путем јавне усмене лицитације, следећа своја добра и то:

I. На дан 2 септембра т. г. од 2 до 5 сати после подне њиву постојећу код Убалића винограда, (стари општински сењак). Кауција 50 динара.

II. На дан 3 септембра т. г. од 2 до 5 сати после подне, кућу у Скадарској улици под бр. 15. Кауција 100 динара.

III. На дан 4 Септембра т. г. од 2 до 5 сати после подне земљиште звано „Табак Ибрахимов Чайир.“ Кауција 100 динара.

IV. На дан 5 септембра т. г. од 2 до 5 сати после подне два дућана у Дубровачкој улици испод Читаонице. Кауција 120 динара.

V. На дан 6 септембра т. г. од 2 до 5 сати после подне њиву испод старе општинске кланице. Кауција 80 динара.

VI. На дан 7 септембра т. г. од 2 до 5 сати после подне, земљиште код гасног резервоара. Кауција 80 динара.

VII. На дан 9 септембра т. г. од 2 до 5 сати после подне, плац у Дубровачкој улици, преко пута кафане зване „бела лађа.“ Кауција 100 динара.

Кауције се полажу при лицитацији у готовом новцу или у срп. држав. хартијама од вредности.

Лицитације ове држаће се и то:

Под бр. I, II, IV и VII на лицу места поменутих имања;

Под бр. III и V, пред кафаном Ђорђа Димитријевића „Наполеона“; а

Под бр. VI пред господарском механом.

Ближи услови могу се видети у канцеларији економног одељења суда општинског, сваког радног дана за време канцелариско и при лицитацији.

Од суда општине београдске 31 јула 1902 год. АБр. 6855, 6856, 6857, 6858, 6859, 6860 и 6861, у Београду.

О Б Ј А В А

Суд општине београдске издаваће путем јавне лицитације под закуп своја два месарска плаца на Краљевом тргу под Бр. 1 с горње и под Бр. 2 с доње стране.

Лицитација ова држаће се на дан 27. Августа тек. год. од 3 до 6 сати после подне, у канцеларији економног одељења Суда општинског.

Кауција се полаже при лицитацији по 200 динара за сваки плац у готовом новцу или у срп. држав. хартијама од вредности.

Ближи услови могу се видети у по менутој канцеларији сваког радног дана за време канцелариско и при лицитацији.

Од суда општине београдске 17 Августа 1902 год. АБр. 6898, у Београду.

Грађанству београдском

Познато је грађанима, да постоји друштво за подизање храма Св. Саве, коме је председник Његово Високопреосвещенство архијепископ београдски и Митрополит Српски Господин Икономије.

Да би се остварила узвишене циљ овога друштва суд општине београдске овим чини апел на београдске грађане, да помогну томе, заузимајући се својски да се путем обавештења образују по варошким одељцима пододбори за прикупљање прилога за ову свету и опште-народну задужбину.

Од суда општине београдске, 23. Јануара 1902 г. АБр. 626, Београд.